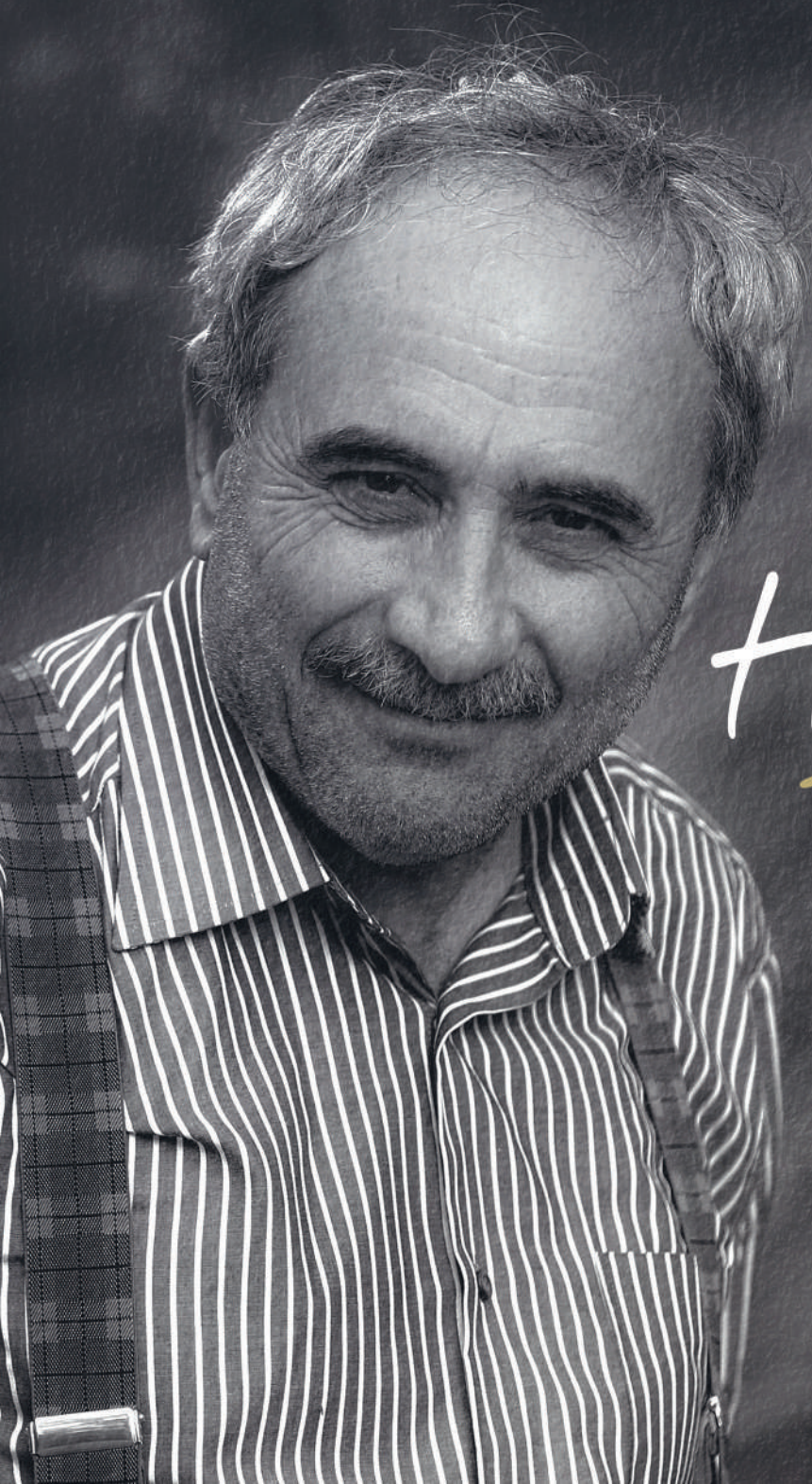

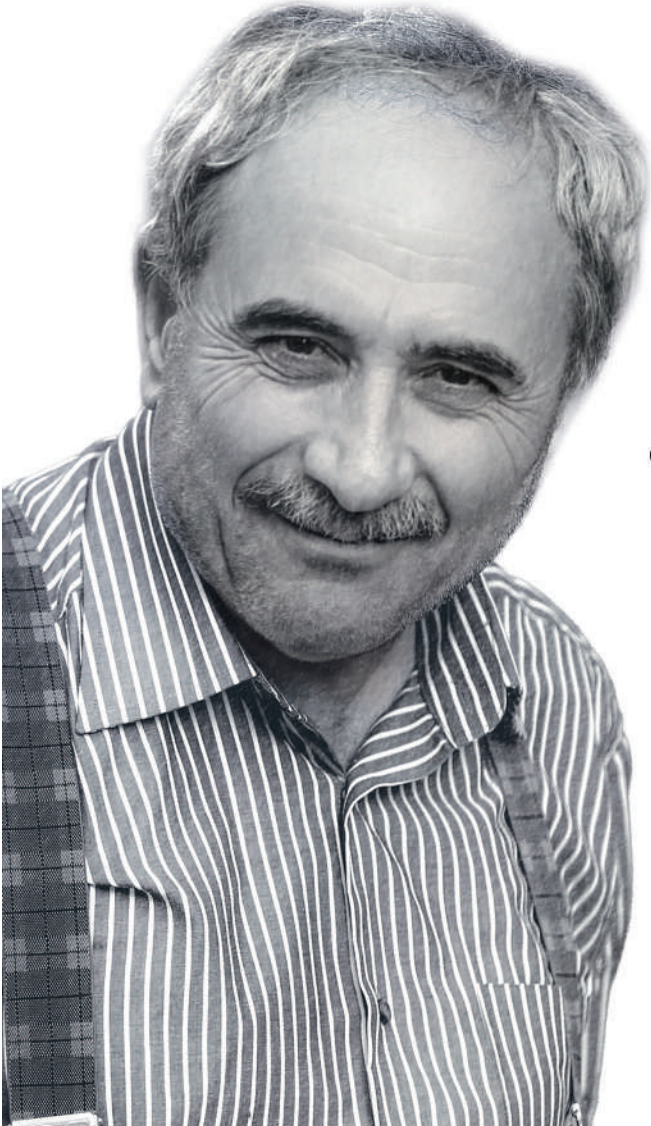
Nurullah Genç

Sen Benim
Hikâyesin

şiiir

Nurullah Genç

Sen Benim
Hikâyemsin.

İÇİNDEKİLER

TAM DA ŞU ANDA	6	OLSAN DA BİR OLMASAN DA	60
SEN BENİM HİKÂYEYSİN	9	NEHİRDİ AŞKA HALLAÇ	62
RÜVEYDA	12	BİR KAÇ DELİ GÜVERCİN	66
SİYAH GÖZLERİNE BENİ DE GÖTÜR	16	SENSİZ KALAN BU ŞEHİRİ YAKMAYI ÇOK İSTEDİM ..	68
SÖYLE BANA HİNDİBA	18	ALTINCI TABLET	74
YAĞMUR	21	KARANFİL	77
YALNIZSIN	26	AY ANAM	78
NUYAGEVA II	28	BABALAR GÜZELİNE MERSİYE	80
AŞKIM İSYANDIR BENİM	30	DUVAK	82
O AKŞAM	32	BRİKOL	84
BİLEYDİM LÂYIK OLMADIĞINI	34	BAHARÂBAN	86
ÇÖL ACILARI	36	SON YANGIN	88
GÜLNARE	38	DİLEK TUTTUM OKUNSUN	
NEREDEN BİLECEKSİN	40	ÂHİM ARŞA DOKUNSUN	90
BENİ YAKIŞINA	42	GÜLÜMSE	92
BENİ ANLAMAYIŞINA	44	KİM BİLİR	94
UZAKTAN UZAKTAN	46	PAYLAŞABİLİR MİSİN	96
AYRILIĞIN ARKASINDAN DUYULAN	48	SANA SON BAHARIMDA KAL BİLE DİYEMEDİM	100
YÜRÜYELİM SENİNLE İSTANBUL'DA	50	SERAP	104
ADIN SENİN	54	İNKILÂBA AZ KALDI	106
ÖLÜM NOKTÜRNÜ	56	GÖZLERİNE YAZILMAMIŞ BİR DESTAN	108
GELMEDİN	58	VEDÂ MEKTUBU	112

—
Bu şiiri
Nurullah Genç'in
sesinden dinlemek için
QR kodu okutunuz.
—

TAM DA ŞU ANDA

Ben bir bahçıvanım, avuçlarını
Sonsuzluğun bereketinden alan
Umutların şahikasına yürür
Renklerine dokunurum melâlin
Sarılsın diye köklere
Dalı ikna etmenin derdindeyim

Tam da şu anda, yurdunuzdaki
Irmakların bestenigâr aktığı
O hümâyun perdenin ardındayım
Tenha bir bahçede, biraz ilerden
Reyhan kokusuyla mâhûr ve serin
Bir rüzgâr esecek baktığım yerden
Hayalini kuracağım baharın

Ben efkârlı bir gezginim; bekleyin
Işık hızıyla gün ortasında
Mehteran geçecek gözlerinizden
Duracak ve göğe bakacaksınız
Bir ses duyulacak, sûzidilârâ
O mahrem ülkeyi kim aldı bizden

Tam da şu anda beyaz bir gemi
Sancağında hicaz tebessümleri
Mağrur kralları yutan denizden
Şifâ iklimiyle geliyor bize
Kördüğüm olsa da ufuklarımız
Ebedî tohumlar ekecek mevsim
Baharını göreceğim baharın

Ben bir ipek yolu müptelâsıyım
Vâha arıyorum devâ çölünde
Sîretini kaybedenler giderken
Hâl bilmeyen gölgelerin hânına
Yıllardır arzuhal yazıyor ruhum
Dergâhında merdâneler besleyen
Merhamet sultanına

Kulaklarımda o nevâ şarkı
Tam da şu anda yürüyeceğim
Şehzâdeler mavisinin yanına
Anlamak için ipek böceklerinin

Onlara neler söylediğini
Aşkın bağbozumunda
Sakladığım çiçeklerle yeniden
Saçlarını öreceğim baharın

Sanmayın ki liman nedir bilmeyen
Gençliğimin şehnâz-ı deryâsında
Sabahı bekleyen o devran bitmiş
Zamanın kalbine vuran dalgalar
Hâlâ ürperiyor güvertelerde
Bir pervane ışığını arıyor
Bir deniz uzakta kaybolup gitmiş

Tam da şu anda sabrımı sürmeliyim
Kabuğu soyulan yaralarım
Kanlı bir ejderha suları yutmuş
Korku bezirgânı sarmış her yanı
Bir âteşin girdabında, yeryüzü
Tutuşup yansa da rüyalarına
Hayatımı vereceğim baharın

Görmüyorum artık vîaneleri
Hâlâ tahtındayım o sessizliğin
Birer mendil alın, ayağa kalkın
Seher vakti tazeleyin düşleri

“Kırk yıllık hatır için
Bir yudum kahve olayım cezvende”
Diyerek yürüyelim dağların ötesine
Tam da şu anda dudaklarımda
Harfleri yanıyor kelimelerin
Tutunmuşum o hicran beldesine
Gönlümün derkenarına her akşam
Kardelen çizerim dualarımla
Ama şimdi çağırıyor beni yâr
Eşiğinde duracağım baharın

Guguk kuşu yavruları anlamaz
Yuva yapanların sevdalarını
Ben hilâlin meftunuyum, her gece
Takılıp düşmesin diye çocuklar
Karanlıkta yıldız arar ellerim
Hislerim temâşa eyler yarını

Tam da şu anda, hüzzam-ı kadîm
Ötelerden bir haykırış: Unutma
Unutmam yolların kıvrımlarını
Bir gün yarılacak sînesi arzın
Bir yanım buhurumeryem ve hayat
Bir yanımda kum saati ve ölüm
Kapısından gireceğim baharın

Kederle büyüyen divânelerin
Düşlerine hâtıralar bağladım
Kış çiçeği boyun büktü; ağladım
Zamanıdır ruh-i revan olmanın
Mâsiva kimseye kalmasın diye
Bizi dâre çekenlere sormalı
O vahşî, o siyah tebessüm niye

Tam da şu anda mesafelerden
İniltiler duyuyorum: Yakındır
Yakındır gitmemiz o son vâdiye
Toprak bana âşinadır, bilirim
Bir mihmandar ahvalimi sorunca
Can pınarı müntehâyâ varınca
Sırlarına ereceğim baharın

SEN BENİM HİKÂYEMSİN

—
Bu şiiri
Nurullah Genç'in
sesinden dinlemek için
QR kodu okutunuz.
—

Hani sen bana susuyorsun ya
Bilmiyorsun hikâyem olduğunu
Ruhuma açtığın kapıları kapayıp
Düşlerinin pencerelerinden
Aldığım ışığı karartıp yüreğinle
Kurutuyorsun ağlayan
Gelin çiçeklerini

Senden kalan bir gülün gövdesine
Ha bir umut deyip tutunuyorum
Yokluğunla titreyen dallarını
Yapraklarına konan kelebekleri
Bulutların merhametini
Gökkuşağının kalbini
Hasretimin sessizce dokunduğu dağların
Bana şiir okuyan yamaçlarını
Yılkı atlarını, sel sularını
Onarılmayı bekleyen minareleri
Muhacir evlerinin ayakta kalan
Yorgun duvarlarını

Mahalleyi, şehri, ülkeyi, yeryüzünü
Hayalinle süslüyor parmaklarım

Hani sen bana susuyorsun ya
Bilmiyorsun hikâyem olduğunu

Tebessümünün renginde
Beyaz yok, mavi yok, kardelen ve su
Alabildiğine uzayan ufuklarda
Deli kırmızı yok, çoğalan rüya
Çılgılığı duyulmayan
Dudakları morarmış
Dağları dumanlı bir gezginim ben
Yanılgısını yorgan
Korkusunu yastık yapan bu çağın
Dikenli tellerinde
Avuçları parçalanmış bir adam

Sus bakalım, gün gelince o feryat
Çağırmayacak mı ayaklarını

Neyi bekliyor ki yol kenarında
O küskün hıyâban, mezar taşları
Yüzyıllardır canını can bilene
Susan o ketum harabelerde
Kaybolup gidenler şimdi neredeler
Hani sen bana susuyorsun ya
Sus bakalım, susacak mı perdeler

Uzun ve sonsuz bir muamma bizimki
Geceden gündüze doğru
Topraktan denize, gökten güneşe
O eski zaman yağmurlarıyla
Damlaya damlaya leyla
Oluyorsa dergâhımda gözlerin
Suskunluğun neye yarar güzelim

Kırk kelime sayan dudaklarından
Yoksul adamların yüreklerine
Dere kuşu konuyordu; tebessüm
Irmak gibi ruhun okyanusuna
Akıyordu, bir dervişi ararken
Karanlığa maya çalan yıldızlar

Nerededir gülümseymen yabancı
Ortadoğu kervanları, Balkanlar
Gece gündüz tükenmişim yollarda
Ne ceylanlar beni anlıyor şimdi
Ne sessizlik ne yalnızlık ne rüzgâr

Sen ki kırk kelimededen
Filizlenip hayatımı kuşatan
Kırk hicran tohumunun
Tek çiçeğisin yurdumda açan
Dualarımın esrarlı elçileri
Yüzünü saklıyor ısırganlardan
Bir kadın kendini aynalarda
Aramaya başladıysa gün boyu
Bir tahta bavuldur yüreği şimdi
Hikâyemi meczuplara anlatan

Gün gelir görürsün evlerin neden
Duman tütmüyor bacalarından
Bir bakarsın pencere yok yerinde
Bir bakarsın kapılar
Saçlarını savurur da yeryüzü
Tülbentlere sarıp umutlarını
Saklarsın gecenin kuytularında

Nihayetinde bütün şiirler
Çağın en vefasız sözlüklerinden
Alıp gider yaşlı kelimeleri
Bir kadın kendini aynalarda
Bulmak için ağlar durur her akşam

Hani sen bana susuyorsun ya
Bilmiyorsun hikâyem olduğunu

Gün gelir okursun sararmış defterlerin
Sahipsiz kalan yapraklarında
İşte o gün susar içinde şarkı
Kongo nehrinde Afrikalı bir kızın
Saçları gömülür derin kumlara

İşte o gün arşivleri açılır
Tarihi yazılır bu hikâyenin
Atlasımda ömrü yalnızlık olan
Kırmızı bulutlar düşer sulara
İşte o gün müsennâ çizgilerde
Civan perçemi olur ellerin
Yakamozlar öper ayaklarını
Açıl susam açıl derim de birden
Açılır önünde Vardar ovası
Kalkandelen'de şahlanan atlar
Prizren'de bulur toynaklarını

İzlerine hasret kalan yollarda
Hani sen bana susuyorsun ya
Sanma ki gezginler hatırlayacak
Efsaneler anlatacak yâdını
Bu hikâye öksüz kalırsa bir gün
Gönüllerde, masallarda, dillerde
Sus bakalım, kim bilecek adını